

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۵/۳۰

لیکوال: داکتر نوراحمد خالدي

ژباړن: سیلاني

خانگړی او ملي هویت

انسانان نفوسي (د موگرافیکي) هویت ته په کتو په بېلابېلو ډلو وېشل کېږي او یو له بله یې توپیر کېږي. که چېرې مور په ټولنه کې له کوچني واحد (غړي) څخه پیل او تر ټولو لوی واحد (انسان یا بشریت) باندې یې پای ته ورسو، لکه څنګه چې ښاغلی سیف فاضل گروهمن دی، چې یو انسان د بېلابېلو هویتونو درلودونکی دی، لکه :

خانگړی هویت (احمد/ ناهید...)، جنسي هویت (نارینه / ښځینه) کورنی هویت (شریفی، امیري...)، دیني هویت (مسلمان، هندو ، عیسوي...)، مذهبي هویت (سني / شعيه...)، سیمیز هویت (د همزنگي/ شهرنوي...)، ښاري هویت (چاریکاري/ کندهاري، هراتي...)، سمني هویت (قطغني/ پکتیاوال...)، قومي هویت (پښتون، تاجک، هزاره...) ملي هویت (افغان، جرمن، روس...) قاره یي هویت (اروپایي، افریقایي...)، جیوپولیتیکي هویت (شرقي، غربي...) نژادي هویت (سپین، تور...)، طبیعي هویت (انسان) ...
دا په داسې حال کې ده، چې د پښتون، تاجک، هزاره او ازبک... قومي هویتونه په خپلو کې دویو اړیکې لري. د ملي هویت (افغان ، روس جرمن...) درلودل د یو ځایي تابعیت یوې خانگړي سیاسي جغرافیې او هېواد پورې تړي. په اوسني عصر کې د نړۍ ټول هېوادونه د بېلابېلو تېرونو څخه جوړ شوي دي. په دغو هېوادونو کې یو شمېر داسې هېوادونه هم شته چې نومونه یې د هماغه هېواد د لوی تېر په نوم نومول شوي دي، لکه : ترکان، روسان، هنديان، فارسیان، انګلیسان...

۱ – په ۱۷۸۲م کال د تیمورشاه د واکمنۍ پر مهال، جورج فوستر د افغانستان څخه د تېرېدو پر مهال د افغانستان هېواد او ملت یادونه کړې... (جورج فوستر، مسافرت از بنگال به انگلستان از طریق شمال هندوستان، و افغانستان، فارس او روسیه، چاپ لندن، ۱۷۸۹ م)

۲ – په ۱۷۸۹ م کال د قاجاري دولت لوی وزیر په خپل یو رسمي مکتوب کې د افغانستان د نوم یادونه وکړه، (صدیق فرهنگ، افغانستان در پنج قرن اخیر)

۳ – په ۱۷۸۹ م کال د شاه زمان لوی وزیر؛ وفادار خان، د قاجاري دولت د لوی وزیر د رسمي مکتوب په ځواب کې د افغانستان د نوم یادونه کړې. (صدیق فرهنگ، افغانستان در پنج قرن اخیر)

۴ – په ۱۸۸۰ م کال د انګلیسي او قاجاري دولت ترمنځ په یو تړون کې د افغانستان هېواد یادونه شوې ده، (محمود محمود، تاریخ روابط انګلیس با ایران در قرن نهم)

۵ – په ۱۸۰۹ م کال الفونستون د افغانستان هېواد څخه یادونه کړې. (موننتسوارت الفونستون، گزارش سلطنت کابل و قلمروهای تابعه ان در فارس، کشمیر و تاتاری ، چاپ لندن ۱۸۴۲ م)

۶ – په ۱۸۳۷ م کال قاجاري شاه د هرات د محاصري لوماتي وروسته په خپل منشور کې د افغانستان هېواد یادونه کړې. (محمود محمود، تاریخ روابط انګلیس با ایران در قرن نهم .)

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

۷ - په ۱۸۳۸م کال د برطانوي هند وایسرای د افغان او انگلیس لښمروې جگړې څخه مخکې د افغانستان نوم یاد کړی دی. (صدیق فرهنگ، افغانستان در پنج قرن اخیر) او همدارنگه
۸ - د عثمانی ترکیې د سیاسي جغرافیې په نقشه کې چې همدا اوس هم د استانبول په موزیم کې خوندي ده، د ابدالی افغانستان د امپراطورۍ یادونه شوي ده.

مگر په افغانستان د ننه نورو ټبرونو یا اقوامو پښتونو ته « افغان » او هېواد ته یې (د کابل له جنوب څخه تر سند دریا پورې) د افغانستان نوم کارولی دی . دا ډول برداشتونه د سیف هروي (کتابهای تاریخچه هرات) او د ظهر الدین بابر (بابر نامه) کې چې د بابر د زمانې پېښې (د ۹۳۶ تر ۸۹۹ کلونو پېښې) په کې منعکس شوي دي، هم یادې شوي دي . همدارنگه د کابل په دربار کې د حبیب الله خان تر واکمنۍ پورې پښتو ژبه د افغانی ژبې په نوم یادېده. دا په داسې حال کې ده چې پښتانه خپل ټبر ((پښتانه، پختانه)) او خپله ژبه ((پښتو یا پختو)) نوموي، خو دا فغان کلمې عمومیت ته په کتو، پښتانه دا کلمه د خپلو پېژندنو لپاره هم کارولې، کره بېلگه د خوشحال خان خټک او رحمان بابا په شعرونو کې لیدلې شو.

له سیف فاضل څخه په فېسبوک کې نقل شوي دي؛ ((د افغان له کلمې سره د نسبتي (ی) کارول د گرامر په لحاظ؛ هر هغه څیز یا شی چې افغان پورې تړلی یا نسبت ورته ورکول شوی وي. مگر ددې کلمې نسبت اشخاصو ته ناسم کار دی، د افغان لغت یو خاص نوم او فاعلي صفت لري. د افغانستان له کلمې سره د نسبتي (ی) لښمروې کېدو افغانستاني کلمه لاسته راځي، دا هم همدارنگه هغه څه چې افغانستان ته یې نسبت شوی وي. افغانستانی یا افغانی هغه چاته ته ویل کیږي، چې له بهره د افغانانو له خاورې سره اړیکه یا هم نسبت ولري. یعنی دا خاوره اصلاً د افغانانو ده. مگر افغان نه يم، ناچاره نوموړو وگړو او هېواد سره یې د اړیکې په درلودو او نسبت اعتراف کوم.

د افغانستان د وگړو ملي او قومي هویت په ۲۰۰۳ م کال دنافذ شوي اساسي قانون په ۱۴ ماده کې داسې پېژندل شوی دی ؛ ((ملي حاکمیت په افغانستان کې افغانانو پورې اړه لري، چې کله یې په مستقیمه توگه او کله یې هم د خپلو استازو په واسطه کاروي. د افغانستان ملت د هغو وگړو څخه عبارت دی؛ چې د افغانستان تابعیت ولري. په افغانستان کې شته اقوام عبارت دي له: پښتانه، تاجک، ازبک، هزاره، پشه یې، نورستاني، ایماق، عرب، بلوچ، ترکمن، قرغز، قزلباش، گوجر، براهوي... د افغانستان هر وگړي ته د افغان کلمه کارول کیږي.))

لکه څنګه چې لیدل کیږي، دوگړو قومي هویت په اساسي قانون کې خوندي دی، د ملي هویت بنسټیز شرط د افغانستان تابعیت دی، نه کوم قومي عنصر. نو په دې اساس تر کومه چې ددې خاورې نوم افغانستان دی، بې له شکه وگړي یې هم افغانان دي. په دې برخه کې د افغانستان داساسي قانون څخه سترګې پټول او همدارنگه هر ډول نورې قومي هڅې بې پایلې دي، چې داکار پرته له کرکې او ستونزو بل څه نه زېږوي .

اخذ لیکونه:

- ۱ - جورج فورستر، مسافرت از بنگال به انگلستان از طریق شمال هندوستان، و افغانستان، فارس او روسیه، چاپ لندن، ۱۷۸۹ م)
- ۲ - صدیق فرهنگ، افغانستان در پنج قرن اخیر)
- ۳ - محمود محمود، تاریخ روابط انگلیس با ایران در قرن نهم)
- ۴ - مونستوارت الفونستون، گزارش سلطنت کابل و قلمروهای تابعه ان در فارس، کشمیر و تاتاری ، چاپ لندن ۱۸۴۲ م)
- ۵ - عثمانی ترکیې دسیاسي تاریخي جغرافیې نقشه
- ۶ - د سیف هروي اثر (کتابهای تاریخچه هرات)
- ۷ - د ظهرالدین بابر (بابر نامه)
- ۸ - د افغانستان اساسي قانون...
- ۹ - سیف فاضل...

د پانوی شمیره: له ۲ تر ۲